

บทที่ 6.

สรุปผลการทดลอง

ก. ผลของอุณหภูมิที่มีต่อการเกิดดอกของเห็ดโคนญี่ปุ่นในสภาพปลอดเชื้อ

1. สภาพปลอดเชื้อ (อาหารวุ้นพีดีเอ) ให้เปอร์เซ็นต์การเกิดดอกที่ไม่แน่นอน
2. อุณหภูมิที่ 25 และ 30 องศาเซลเซียส สามารถทำให้เห็ดโคนญี่ปุ่นเกิดดอกได้ แต่ไม่สามารถเกิดดอกได้ที่ 10 องศาเซลเซียส
3. อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส ให้เปอร์เซ็นต์การเกิดดอกมากกว่าที่ 30 องศาเซลเซียส

ข. ผลของวัสดุเพาะที่มีต่อการเกิดดอกของเห็ดโคนญี่ปุ่นในสภาพปลอดเชื้อ

1. ปริมาณของวัสดุเพาะเพียง 5 กรัม ก็เพียงพอที่เส้นใยจะรวมตัวกันเกิดเป็นดอกเห็ดได้
2. ปริมาณของวัสดุเพาะ 60 และ 120 กรัม เส้นใยสามารถเกิดดอกที่สมบูรณ์ได้

ค. ผลของสูตรอาหารที่มีการเกิดดอกและผลผลิตของเห็ดโคนญี่ปุ่นในสภาพปลอดเชื้อ

1. การเพิ่มข้าวฟ่างลงในวัสดุเพาะปริมาณ 50, 60 และ 70 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักซีลื้อยแห้ง ให้เปอร์เซ็นต์การเกิดดอกไม่แตกต่างกัน
2. วัสดุเพาะที่มีส่วนผสมของปริมาณปูนขาว 1, 1.5 และ 2 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักซีลื้อยแห้ง ร่วมกับ แมกนีเซียมซัลเฟต 0.2, 0.4 และ 0.6 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักซีลื้อยแห้ง เส้นใยเห็ดสามารถรวมตัวกันเกิดเป็นดอกเห็ดได้ไม่แตกต่างกันในทุกวิธีการ
3. ระดับความชื้น 60 และ 65 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักซีลื้อยแห้ง ทำให้เปอร์เซ็นต์การเกิดดอกมากกว่า ระดับความชื้นที่ 55 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักซีลื้อยแห้ง
4. ปริมาณรำละเอียด 10 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักซีลื้อยแห้ง ให้เปอร์เซ็นต์การเกิดดอกมากกว่า ปริมาณรำละเอียด 5 และ 15 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักซีลื้อยแห้ง

ง. ผลของสูตรอาหารที่มีต่อผลผลิตของเห็ดโคนญี่ปุ่นในถุงเพาะ

1. เพิ่มข้าวฟ่างลงในวัสดุเพาะทำผลผลิตน้ำหนักรวมดอกสดต่อถุงที่เกิดดอกมากขึ้น แต่ผลผลิตน้ำหนักรวมดอกสดต่อถุงทั้งหมดไม่แตกต่างกัน
2. วัสดุเพาะสูตรมาตรฐานให้เปอร์เซ็นต์ถุงที่เกิดดอกเร็วและมากใน 3 สัปดาห์แรกหลังเส้นใยเจริญเต็ม แต่การเพิ่มข้าวฟ่างในวัสดุเพาะทำให้การเกิดดอกช้าลง
3. ปริมาณวัสดุเพาะ 400 กรัม/ถุง ให้เปอร์เซ็นต์ถุงที่เกิดดอกสูงสุดเมื่อเทียบกับปริมาณวัสดุเพาะอื่น
4. ปริมาณวัสดุเพาะ 600 และ 800 กรัม/ถุง ให้ผลผลิตน้ำหนักรวมดอกสดต่อถุงที่เกิดดอกสูงกว่าปริมาณวัสดุเพาะ 400 กรัม